

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN**

15. april 2015

Besvarelse af spørgsmål 175 alm. del stillet af udvalget den 18. marts 2015 efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Spørgsmål:

Med henvisning til artiklen "Populær andelsboligforening skal sælge sine boliger til halv pris" i Jyllands-Posten den 14. marts 2015, anmodes ministeren om at redegøre for de gældende forældelsesregler i forbindelse med klagesager omkring rådgiveransvar ved formidling af renteswap til andelsboligforeninger og herunder redegøre for, om ministeren vil overveje at suspendere de gældende forældelsesfrister i en periode, således at de ramte andelsboligforeninger kan rejse sager omkring dårlig rådgivning.

Svar:

Reglerne om forældelse af fordringer henhører under Justitsministeriets ressort og fremgår nærmere af forældelsesloven, som finder anvendelse i det omfang, at der ikke er fastsat særlige regler om forældelse i anden lovgivning. Jeg kan oplyse, at der ikke er fastsat særlige regler i den finansielle lovgivning om andelsboligforeningers forældelsesfrister i forbindelse med rådgivning omkring renteswap-aftaler.

Justitsministeriet oplyser, at forældelsesloven ikke indeholder hjemmel for justitsministeren til at suspendere forældelsesfrister. Justitsministeriet har i øvrigt oplyst følgende om de gældende forældelsesregler:

”1. Dansk rets almindelige regler om forældelse af fordringer fremgår af forældelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1063 af 28. august 2013. Loven finder anvendelse i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler om forældelse af fordringer i anden lovgivning.

Virksomheden af forældelse er, at fordringshaveren mister sin ret til at kræve opfyldelse af fordringen.

Efter forældelsesloven gælder der som hovedregel en almindelig treårig forældelsesfrist, jf. § 3, stk. 1, kombineret med en absolut 10-årig forældelsesfrist, jf. § 3, stk. 3, nr. 4. 10-årsfristen sætter en øvre grænse for, hvor længe forældelsesfristen kan være suspenderet, hvis der er grundlag herfor, jf. pkt. 2 og 3 nedenfor.

For visse fordringer gælder særlige forældelsesfrister. Forældelsesfristen er således fem år for fordringer, som støttes på aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold jf. forældelseslovens § 4, stk. 1. Forældelsesfristen er 10 år for bl.a. fordringer, hvis eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, og 20 år for fordringer i henhold til indlån i pengeinstitutter el. lign., herunder tilskrevne renter, jf. forældelseslovens § 7.

Forældelsesfristen regnes som udgangspunkt fra det tidligste tidspunkt, hvor der kunne kræves betaling, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen, regnes forældelsesfristen dog først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

2. I forældelsesloven er der endvidere fastsat regler om, hvornår forældelsesfristen afbrydes. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis skyldneren erkender sin gældsforpligtelse, jf. forældelseslovens § 15, eller hvis fordringshaveren foretager retslige skridt mod skyldneren med henblik på at erhverve en dom eller anden bindende afgørelse, der fastslår fordringens eksistens og størrelse, jf. forældelseslovens § 16, stk. 1.

Efter forældelseslovens §§ 17 og 18 er visse andre skridt fra fordringshaverens side også tillagt afbrydelsesvirkning. Det drejer sig om en række situationer i forbindelse med bl.a. konkurs og rekonstruktion og indgivelse af anmodning om udlæg mv.

Når forældelsen er afbrudt af en af de ovennævnte grunde, vil der i stedet begynde at løbe en ny forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 19, stk. 1. Som udgangspunkt vil den nye forældelsesfrist have samme længde som den afbrudte.

Tidspunktet for, hvornår den nye forældelsesfrist løber fra, er nærmere reguleret i forældelseslovens § 19, stk. 2-6. Er forældelse f.eks. afbrudt ved skyldnerens erkendelse af sin forpligtelse, regnes den nye frist fra dagen for erkendelsen, jf. § 19, stk. 2, mens den nye frist i de tilfælde, hvor forældelsen er afbrudt ved foretagelse af retslige skridt, regnes fra den dag, da retsforlig indgås, dom afsiges, betalingspåkrav påtegnes af fogedretten eller anden afgørelse træffes, jf. § 19, stk. 3.

3. Forældelsesfristen kan endvidere afbrydes foreløbigt, således at der gøres et ophold i fristen. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis en fordringshaver inden forældelsesfristens udløb har foretaget et retsligt skridt, der ikke fører til forlig eller realitetsafgørelse, jf. forældelseslovens § 20, stk. 1. Det vil endvidere være tilfælde, hvis der inden forældelsesfristens udløb er anlagt en rets- eller voldgiftssag om grundlaget for fordringen, jf. for-

ældelseslovens § 21, stk. 1, eller hvis en sag om fordringens eksistens eller størrelse – eller en sag som er afgørende herfor – er indbragt for en administrativ myndighed, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2. I sådanne tilfælde vil forældelsen tidligst indtræde 1 år efter meddelelse af sagens endelige afgørelse.

4. Forældelsesloven indeholder ikke hjemmel for justitsministeren til at suspendere forældelsesfrister.”

Jeg kan endvidere oplyse, at under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort gælder særlige regler om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel, som er relevante for rådgivning i forbindelse med, at andelsboligforeninger indgår aftale om en renteswap, uanset om dette sker i forbindelse med optagelse af et lån.

Reglerne medfører, at en andelsboligforening skal have den samme rådgivning som en almindelig forbruger. Pengeinstitutterne skal derfor som minimum foretage en hensigtsmæssighedstest og i forbindelse hermed anmode andelsboligforeningen om at oplyse om sit kendskab til og erfaring med renteswaps. På baggrund af oplysningerne skal pengeinstituttet vurdere, om en renteswap-aftale er hensigtsmæssig for andelsboligforeningen. Pengeinstituttet skal dermed sikre sig, at andelsboligforeningen forstår de risici, som er forbundet med at indgå en renteswap-aftale. Hvis ikke det er tilfældet, skal pengeinstituttet oplyse andelsboligforeningen om, at en renteswap-aftale ikke er hensigtsmæssig for foreningen.

Hvis rådgivningsreglerne ikke er fulgt, og andelsboligforeningen lider tab, vil andelsboligforeningen – efter omstændighederne – kunne få erstatning fra pengeinstituttet efter dansk rets almindelige regler. Et sådan krav kan forfølges ved, at andelsboligforeningen klager til pengeinstitutankenævnet eller indbringer en sag for domstolene.

Hvis andelsboligforeningen mener at have et krav mod pengeinstituttet kan parterne indgå aftale om suspension af forældelsesfristen, mens sagen undersøges nærmere. Hvis pengeinstituttet ikke vil indgå en aftale med andelsboligforeningen om suspension af forældelsesfristen, kan andelsboligforeningen eventuelt indgive en klage til Pengeinstitutankenævnet eller anlægge en retssag. Forældelsesfristen afbrydes derved.